

Toron, világleíró kiegészítő

FÖLDRAJZ

Noha a mai Toron tartománya volt csupán Kyriának, gazdagsága és szépsége pedig nem vetekedhetett sem Enrawellével, sem a lázadó Rualanéval, hatalma a későbbiekben döntő módon befolyásolta a kontinens északi részének történelmét. Orwella megjelenése és Kyria bukása után - melyet részben épp e föld Hatalmasainak árulása okozott - Toron területén kezdődött meg az az óriási munka, melynek végcéljául a kyr hagyományok és nagyság újjáélesztését tűzték ki a tartomány nagyjai. Toron és csatlósainak részletes leírását tartalmazza ez a kiadvány, amelyet csak itt jellemző kalandozó kasztok, egzotikus képzettségek és képességek tesznek teljessé.

Részletek:

„Acélszín szemek. Hallottam ugyan már többször ezt a kifejezést, és ha jobban belegondolok, mindig Velük kapcsolatban, de az istenek a mondhatói, mennyire nem tudtam valójában elképzelni, milyen is ez, míg meg nem láttam. A fogadó másik szegletében üldögélt, magányosan egy asztalnál. Ha az a fakó, piszkoshoszín haja nem hullik vállára, akár embernek is nézhettem volna, utazgató nemesnek vagy egyéb előkelőségnek, aki megfárván az úton, elpihen egy kupa bor mellett. Lábának támasztva oly kard, mit csupán érinteni is kevesen mernének.

Talán megérezte, hogy pompás fegyverén merengek, a méltóságteljes vad rám emelte tekintetét a faggyúgyertya fölött. Meghült bennem a vér attól a pillantástól és egyszerre értettem miért üldögél egymagában annál az asztalnál. Az a pillantás azonban nem magányos volt. Számkivetett.”

*Kedvan Kemrin Tsellemi:
Gyalogszerrel Rowontól Yankarig*

A Ryek és Dawa utáni évtizedek tomboló káosza, a betöltetlenül tátongó hatalmi űr és az alapjaiban megrendült belső egység - már ha volt a közelmúltban bármi hasonló - egyaránt azt mutatták, hogy az utolsó, balul sikerült fellángolást követően végleg elmúlt az, amit egykor Kyriának lehetett nevezni. Csupán egyetlen hatalmi csoportosulás létezett, a Boszorkányerőd uraié, amely képes lehetett volna valamely rendet teremteni, ám ők egyelőre hallgattak.

A naptűzek, a kizökkent Idő ugyan már mind a múlté voltak, ám akadtak helyettük más szörnyűségek, melyek a Káoszkor zürzavarát fenn tudták tartani.

Az északon szerteszórt démonhordák méreteiről tökéletesen eltérő vélemények szerepelnek a kor forrásaiban. Megbízható adatokkal csupán a démonok megfékezése utáni időkből rendelkezhetnénk, ám a titokzatos Kútlajstromok példányai

vagy elvesztek az idők során (teljes példányai talán csak Daumyr szigetén találhatóak) vagy csupán töredékes formában maradtak fenn.

A Kapu bezárultával ugyan az Ynevre kényszerített vagy hívott démonok javarésze is elpusztult, meggyöngült vagy visszatért a számára otthonosabb démoni síkok valamelyikére, ám jónéhányan ittragadtak és pórázuk vesztve garázdálkodtak, akárcsak azon féldémoni lények (shradok, drídek, esshallok), melyek a démoncsászárságnak köszönheték létüket.

A megmaradt szerafisták otthontalan vándorlásra vagy rejtőzködésre kényszerültek, s bármit is tervezett Shulur a későbbiekkel kapcsolatban, egyelőre ennek semmi nyomát nem tapasztalhatták a sokat szenvedett népek.

A kyrek élettere jelentősen leszűkült. Ez a folyamat már a Dawával vívott háborúk során megindult, s Ryek pusztulásával csak felerősödött. Már a démoncsászárság idején jellemző volt a Toron tartomány irányába történő vándorlás (és ebben nem csak a Nemes Házak vettek részt), s hamarosan a Pidera-hegység jelentette azt a természetes határvonalat, ami mögé az egykori hódítók visszahúzódtak.

Ezt nevezik shuluri historikusok a Második Elvándorlásnak (Dryekhantallának), melynek során az egykori Ryek környéki Házak (illetve a Quironeia déli részeire menekült családok) lassan visszatértek a régi-új Toron tartomány környékére. Ezek a menekülők a korabeli időkben becsmérő értelmű Ryeki Házak néven vonultak be a történelembe, s jöllehet a későbbiekben egyik-másik komoly vezető pozícióba került, ezt a ragadványnevet később sem tudták lemosni magukról.

Mintha valami döbbsent kábulatból ocsúdnának a népek, akárha egy századéveken át nyúló baljós álomból ébredtek volna, s egyelőre sem erejük, sem elhivatottságuk nem akadt, hogy újjászervezzék maguk körül a világot. Azt a világot, amely minden

jel szerint megbolondult. Istenek nem akadtak már elég erősek, kik megrendszabályozhatták volna, s járványok, sötét szelek, tűzviharok tomboltak mindenütt.

Ezen jelenségeket a korabeli anonim szerző, a Hymphar Ryekhass isthalla, a Tapasztalatok Ryeknek múltján címet viselő kóruskönyvben „Symbrass”, „Korom” összefoglaló néven említi. Valószínűleg ez az eredete a Démonidők néven ismert obor (amit a legegyszerűbb talán népi eposzgyűjteménynek fordítani) „shubrass” kifejezésének, ami általában bármiféle szörnyűség egyéb jelentéssel nem bíró jövevényszava. Ez egyben azt is sejtetni engedi, hogy a Korom annakidején általánosan elterjedt és használt kifejezés lehetett. Mindezen mágikus anomáliák eredetét tekintve Észak mágiahistorikusainak megegyezik a véleménye abban, hogy Ryek megsemmisülése okozta azokat...

? 2007-2008 ?.

Szerző: Jan van den Boomen

Forrás: Atlantisz

Szerkesztette: Magyar Gergely

A cikk valószínűleg egy kezdeti reklám és előzetes anyag az akkor még készülő Toron kiadványból, tekintve, hogy olyanokat ígér és irányoz elő, aminek a könyv csak töredékét valósította meg.

A cikk bevezetőjét nem számítva első fele a Toron 14. oldalán, második fele a Toron 112-113. Oldalán található.